

ת"פ 56521/02/13 - המאשימה - משטרת ישראל, תביעות- שלוחת רמלה, ע"י עוה"ד איריס מוריץ נגד הנאשם - אור אטיאס, ע"י עוה"ד הרצל יוספי

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 56521-02-13 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' אטיאס

בפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
המאשימה - משטרת ישראל תביעות-
שלוחת רמלה ע"י עוה"ד איריס מוריץ

נגד
הנאשם - אור אטיאס ע"י עוה"ד הרצל
יוספי

גזר דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו את ביצוען של העבירות הבאות: חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**); פציעה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 334 ו-335(א)(1) לחוק העונשין; תקיפה חבלנית לפי סעיף 380 לחוק העונשין וכן איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם ושחר ניגרקר (להלן: **שחר**) עבדו בחברת "תעבורה אחזקות בע"מ" (להלן: **המפעל**) ברמלה. ביום 20.2.13, בשעות הצהריים, עת טאטא שחר את משטח העבודה שבמפעל הסתכל לעברו הנאשם ואמר לו "תיזהר אתה מעיף עליי לכלוך". המתלונן אמר לנאשם סליחה, זה לא היה בכוונה ושהוא בקושי מכיר אותו ובתגובה הנאשם אמר לו "קלטתי אותך, זה היה בכוונה" ושהוא יזיין אותו ויפרק אותו. בעקבות כך, הנאשם ושחר קיללו אחד את השני ולבסוף הנאשם אמר לשחר "חכה, חכה". בהמשך היום, במספר הזדמנויות, התקרבו הנאשם למחלקה במפעל בו עובד המתלונן והסתכל לעברו במבט מאיים. סמוך לשעה 16:30, שאל הנאשם את שחר באיזה שעה הוא מסיים לעבוד ושחר השיב בשעה 18:00 ושאל מדוע. בתגובה, אמר לו הנאשם "ממה אתה מפחד?" ושהוא רוצה לסגור את העניין ושלא יבוא עם חברים שלו. באותן הנסיבות שחר סבר שהנאשם רוצה להתפייס עימו ובדרכם אל מחוץ למפעל אמר לנאשם שהוא לא רוצה לריב ושאל מדוע צריך לצאת מחוץ לשטח המפעל. בתגובה, אמר לו הנאשם שאם זה לא ייסגר הוא יבוא אליו בהפתעה.

2. עת הגיעו הנאשם ושחר אל מחוץ למפעל, הרים הנאשם מהרצפה אבן משתלבת בגודל 10-20 ס"מ זרק אותה לעברו של שחר ופגע בידו השמאלית. בהמשך, אחז הנאשם בחפץ חד שטיבו אינו ידוע למאשימה וחתך באמצעותו את שחר בפניו. בהמשך, אחז שחר בידו של הנאשם במטרה להוציא מידו את החפץ, הנאשם דחף את שחר ושניהם נפלו לרצפה. בהמשך, הגיע למקום עובד אחר שהפריד ביניהם. עת הלכו הנאשם, שחר ואחרים לעבר המפעל במטרה לתת טיפול רפואי לשחר, דחף הנאשם את שחר ואמר לו שלא ילך למשרדים. כתוצאה ממעשה הנאשם, שחר פנה לקבלת טיפול רפואי ונגרם לו שבר רדיוס דיסטאלי בידו השמאלית, אשר הצריך גיבוס ידו השמאלית. כמו כן, נגרמו לו נפיחות במצח, חתך בלחי ימין, שני חתכים בצוואר, שפשוף בברך ימין ונפיחות קלה.

3. הנאשם כפר בכתב האישום ולאחר שמיעת הראיות הורשע בביצוען של העבירות הבאות: חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין; פציעה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 334 ו-335(א)(1) לחוק העונשין וכן איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין. בהכרעת הדין קבעתי שאין להרשיעו בעבירה של תקיפה חבלנית מאחר ועבירה זו נבלעת בעבירה החמורה יותר של חבלה חמורה שבה הורשע.

תסקיר שירות המבחן

4. הנאשם הינו יליד 12.8.93 ונעדר עבר פלילי. במועד ביצוע העבירה נשוא כתב האישום היה בן 19 וחצי שנים ונתקבל תסקיר מטעם שירות המבחן הכולל תיאור של נסיבות חייו. שירות המבחן התרשם שהסיכון להישנות התנהגות עבריינית הינו נמוך. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי להליך המשפטי היתה השפעה מטלטלת ומרתיעה עבור הנאשם ובסופו של יום המליץ להטיל עליו צו של"צ בהיקף של 250 שעות.

טענות הצדדים לעונש

5. המאשימה עמדה על החומרה הרבה שבמעשיו של הנאשם, דבר שמצדיק הטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח, על אף גילו הצעיר, וזאת בנוסף למאסר על תנאי ופיצוי למתלונן. באת כח המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל-30 חודשי מאסר בפועל.

6. בא כוח הנאשם הדגיש את העדר קיומו של עבר פלילי ואת היות הנאשם בגיר צעיר. כמו כן, טען שיש לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם מטעמים של שיקום על ידי אימוץ המלצות שירות המבחן ולהסתפק בהטלת שעות שירות לתועלת הציבור.

מתחם העונש ההולם

7. ב-רע"פ 5655/13 **טל עמרם נ' מדינת ישראל** (20.11.14) (להלן: **פסק דין עמרם**) היה מדובר במבקש שהורשע בבית משפט השלום בעבירות של חבלה ופציעה לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום, המתלונן הציע למבקש לשתות עימו משקה אלכוהול. בתגובה לכך תקף אותו המבקש וחבט בראשו באמצעות בקבוק המשקה, כך שהבקבוק נשבר על ראשו של המתלונן. לאחר מכן הטיח את הבקבוק השבור בפני המתלונן וגרם לו לחתך עמוק של 10 ס"מ בפניו, קרוב לאוזנו, שבגינו נזקק לטיפול רפואי בבית החולים. המבקש היה בן 18 וחצי בעת ביצוע העבירה, ללא עבר פלילי ונטל אחריות למעשיו. בית משפט השלום גזר עליו שישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז התקבל ונקבע שמתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשים ל-שתי שנות מאסר בפועל. עונשו הוחמר לשנת מאסר מאחורי סורג וברית. הוגשה בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון ואשר בחר לתת רשות ערעור ודן בערעור בהרכב של שלושה שופטים. בסופו של יום, הערעור נדחה.

8. לאור הקביעה של בית המשפט המחוזי במחוז מרכז בפסק דין **עמרם**, כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל, ואשר בית המשפט העליון לא הסתייג ממנו, הנני מאמץ מתחם זה וקובע שמתחם העונש ההולם לעבירות שבוצעו ע"י הנאשם שבפני, בהתחשב במידת אשמו ומידת הנזק שנגרם לקורבן העבירה, הוא מתחם זהה. תמיכה לכך ניתן למצוא גם ברמת הענישה שנקבעה בעבירות דומות לאלו שבפני בפסיקה שלהלן: ע"פ 4383/07 **אבו פנה נ' מדינת ישראל** (25.9.07); ע"פ 2161/13 **חבשי נ' מדינת ישראל** (16.5.13); ע"פ 6176/12 **שווק נ' מדינת ישראל** (13.1.13); ע"פ 3123/11 **מחרט נ' מדינת ישראל**; ע"פ 48/12 **מדינת ישראל נ' בלקוול** (5.8.12); ע"פ 5921/12 **סבג נ' מדינת ישראל** (7.5.13).

האם יש לסטות ממתחם העונש ההולם

9. ההגנה טענה שלאור גילו של הנאשם במועד ביצוע העבירה, היותו "בגיר צעיר", העדר עבר פלילי והמלצת שירות המבחן, יש לסטות ממתחם העונש ההולם על ידי אימוץ המלצות שירות המבחן ולהסתפק בשעות שירות לתועלת הציבור. לאור חומרת העבירות שבהן הורשע הנאשם, ברי שהסתפקות בשעות שירות לתועלת הציבור, כפי המלצת שירות המבחן, מנוגדת באופן גמור לעקרון ההלימה בענישה והינה בלתי ריאלית. בעיני, השאלה האמיתית שעומדת על הפרק היא האם יש לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם מטעמים של שיקום על ידי הסתפקות במאסר שירוצה בעבודות שירות ולא להטיל על הנאשם מאסר שירוצה מאחורי סורג וברית, או לא.

10. בפסק דין **עמרם** המבקש טען שיש לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם שנקבע (בין 9 ל-24 חודשי מאסר) ולהסתפק בעבודות שירות. הטענה נדחתה פה אחד על ידי בית המשפט העליון במותב תלתא וזאת מחמישה נימוקים. ראשית, העבירה בה הורשע המבקש, בנסיבות ביצועה, היא עבירה חמורה ועל העונש לבטא את שאת הנפש הרבה של החברה ממעשי אלימות מכוערים. שנית, לסוגיית השיקום יש

פנים לכאן ולכאן. שלישית, על בית המשפט לתת משקל רב לפגיעה במתלונן ועליו להשוות לנגד עיניו את קורבן העבירה. בית המשפט קבע שקשה להלום מצב בו אדם התוקף את חברו ודוקר אותו, אינו מרצה עונש מאסר מאחורי סורג וברית. רביעית, העונש שהושת ממוקם באזור הרף התחתון של מתחם העונש ההולם ויש בכך משום הקלה בעונש; חמישית, מדובר בגלגול שלישי בסוגיית העונש ואין מקום להתערב בעונש שהושת.

11. נסיבותיו האישיות של הנאשם שבפני הן דומות מאוד לנסיבותיו האישיות של המבקש בפסק דין **עמרם**: שניהם נעדרו עבר פלילי, שניהם היו בגירים צעירים בעת ביצוע העבירה, שניהם הורשעו באותן עבירות, לגבי שניהם שירות המבחן המליץ שלא להטיל מאסר בפועל. יתר על כן, מן הראוי לתת את הדעת לנזק שנגרם לקורבן, שחר. מעבר לנזק הפיזי שנגרם לו, שחר העיד שהמפעל אמנם הכיר באירוע כתאונת עבודה אך בסופו של יום, לאור פציעתו והיעדרותו הממושכת מהעבודה, הוא פוטר. הווה אומר, בעקבות האירוע, לשחר נגרם נזק כלכלי, בנוסף לנזקו הפיזי, וזאת בדמות איבוד מקום עבודתו ששימש לו ולבני ביתו כמקור פרנסה (ראו עדותו בפרוט' עמ' 7 ש' 29 - 30). בנסיבות אלה, בקשתו של הנאשם לסטות ממתחם העונש ההולם, נדחית.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

12. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את כל הנתונים שלהלן: העדר עבר פלילי; גילו הצעיר של הנאשם; נסיבותיו האישיות כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן. לאור נסיבות אלה בכוונתי להציב את הנאשם בחלקו התחתון ביותר של המתחם שקבעתי.

13. לאור כל האמור לעיל, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 21.2.13 ועד יום 14.3.13.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו לא יבצע עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו לא יבצע עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. הנאשם ישלם פיצוי למתלונן בסך 4,000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 15.2.15 והיתרה ב- 15 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לפירעון מיד.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז טבת תשע"ה, 07 ינואר 2015, במעמד הצדדים.